

Zápis z obhajoby disertační práce paní Mgr. Radmily Veselé

Konané dne 17.9.2013

Téma práce: „Auguste Perret a česká architektura / Auguste Perret and Czech Architecture“

Přítomní:

Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc., předseda komise

Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc., školitel

Prof. PhDr. Jan Sedlák, CSc., oponent

Prof. Ing. arch. Pavel Halík, CSc., oponent

Prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc.

Doc. PhDr. Marie Klimešová, Ph.D.

Prof. PhDr. Vojtěch Lahoda, CSc.

Předseda komise p. prof. R. Prahel zahájil obhajobu a představil přítomným kandidátku (stáže, publikační činnost).

Školitel představil doktorandku a seznámil komisi s uchazečkou a její disertační prací.

Kandidátka seznámila přítomné se svou disertační prací, zaměřila se zejména na důvod úprav koncepce (velký časový rozdíl mezi dílem Jana Kotěry a Augusta Perreta, jehož kariéra pokračovala třicet let po smrti Jana Kotěry), představila rozdělení (koncept) své práce; představila osobnost a vývoj kariéry A. Perreta (nedokončené vzdělání, práce v rodinném podniku – propojení práce architekta se stavební firmou: vliv na jeho kariéru, důraz na účel, ekonomii a konstrukci, komplexní přístup v tvorbě od návrhu po provedení a funkci, experimenty s materiály), jeho hlavní díla a jejich charakteristiku, inovativnost, vliv na architekturu svých vrstevníků, nové pojetí sakrálního prostoru, dále kladné přijetí avantgardní kritikou, význam železobetonu v jeho tvorbě, vliv fr. teorie architektury na jeho tvorbu (Viollet-le-Duc), postoj k klasicismu (jako „typickému“ slohu ve Francii). Reflexe jeho díla (mimo soudobé a frankofonní kritiky a teoretiky) byla do značné míry podpořena otevřením jeho archivu v osmdesátých letech (publikován knižně byl pouze jeden spis v roce 1952, avšak největší vliv měly jeho mnohé rozhovory a články v časopisech a ostatních médiích).

Poté oponenti přednesli závěry svých posudků. Pan prof. J. Sedlák ohodnotil disertaci jako vynikající práci vysoké vědecké úrovně, která se věnuje dosud v Čechách nezpracovanému tématu, ocenil velké množství prostudované české a zejména francouzské literatury a pramenů. Zmínil vlivy Perretovy tvorby v české architektuře – kromě B. Feuersteina především stipendisty Francouzského institutu v Praze (a neúspěšných žádostí o práci v jeho ateliéru). Doporučil práci k publikaci v podobě knižní monografie.

Oponent pan doc. P. Halík vyzvedl význam práce jako prvního monografického zpracování Perretovy tvorby v českém prostředí (vnímán jako jedna z ikon architektury, čeští architekti sledovali především dvě důležité postavy fr. architektury – Le Corbusiera a Perreta, který (na rozdíl od Chigagské školy) vnímal a používal železobeton z hlediska estetiky, nejen funkce; důležitým momentem jeho práce byla koncepce v Le Havru a spolupráce s mladšími architekty na tomto projektu, propojení klasicismu a funkcionalismu). Komentoval Perretův vztah k teorii jako rezervovaný (spíše aforismy). Zmínil vliv Perreta na české prostředí (avantgarda byla levicově orientovaná - bližší jí byl sovětský

konstruktivismus) – stavby Z. Plesníka (vily) a sakrální stavby J. Sokola a naopak odmítl ovlivnění Voženíka (sám byl jeho asistentem v ateliéru). Ocenil reflexi kulturní intelektuální skupiny autorů kolem Perreta (výtvarníci, literáti atd.) – doktorandka tím přiblížila nejen jeho tvorbu, ale i osobnost. Práci označil jako obsáhlou, kvalitní, ocenil důkladnou znalost díla i pramenů, její logický řád a obsáhlou dokumentaci a doporučil ji k obhajobě a po drobných úpravách ke knižnímu vydání.

Kandidátka odpověděla na námítky a poznámky oponentů (doc. Halíka): nesouhlasí s nepřiliš rozsáhlou teoretickou tvorbou Perreta, podle pramenů se snažil o vypracování komplexního systému, byť nijak novátorského. Perret (na rozdíl od Le Corbusiera) měl své žáky a měl snahu vytvořit školu, což byl důležitý aspekt např. pro výstavbu v Le Havru, při němž na základě zkušeností i teoretických podkladů postupně vyvíjel co možná nejlepší a funkční podobu urbanismu.

Reakce p. doc. Halíka – Perret přitahoval architektury stejně smýšlející, vytvářel jakousi „církve“; jeho mladší kolegové a žáci byli moderně uvažující architekti, ale především jeho stoupci.

Reakce doktorandky – úspěch Perreta byl zejména ve výjimečném postavení v rámci soudobé fr. architektury (převažující vliv měla Akademie, Le Corbusier menší, velmi vyhraněný, Perretův přínos byl v jeho novém přístupu mezi těmito póly), měl kontakt i s tvorbou svých kolegů – vlastnil stavební firmu, která prováděla cizí návrhy.

Komentář druhého oponenta p. prof. J. Sedláka – zmínil možný vliv Perretovy tvorby na české funkcionalisty při soutěži na kostel v Otrokovicích (1942).

Komentář školitele p. prof. Šváchy – vlivy na sakrální architekturu se projevily na mnoha místech (nejen v našem prostředí), avšak je důležité zmapování ozvěn Perretovy tvorby na vrstevníky, které kandidátka ve své práci dobře načrtla a popsala. Doktorandka tyto možné vlivy upřesnila.

Předseda komise zahájil obecnou diskusi:

Prof. P. Wittlich – vztah architektury a umění?

Doktorandka – Perret vnímal architekturu jako hlavní oblast umění; uvedla spolupráce a korespondenci s umělci

Prof. V. Lahoda – portrét J. Šímy?

Doktorandka – Šíma jej portrétoval a seznámil s českými architekty, kteří se s ním stýkali či u něj pracovali (byl prvním kontaktem)

Po tajném hlasování vyhlásil předseda komise výsledek – doktorandka byla navržena k udělení titulu doktor (Ph.D.).

Zapsala: Mgr. Klára Pučerová

Podpis předsedy komise: